

Iagttagelser over Ringdrosler, *Turdus torquatus torquatus* L., ynglende i Norge.

Af A. CHRISTIANI. †

Manuscriptet til nedenstaaende Afhandling er velvilligt overladt Tidsskriftet af Overlæge O. HELMS, der havde fundet det mellem den i 1930 afdøde danske Ingeniør A. CHRISTIANI's Papirer; da det aabenbart var udarbejdet med Offentliggørelse for Øje, trykkes det her uden Ændringer. Red.

Ringdroslen har jeg truffet mange Steder paa Norges Vestkyst, hyppigst i Aalesunds Omegn og i Lofoten, hvor jeg har været en hyppig Gæst. Ved Aalesund kjendte jeg saaledes i 1913 3 Par, i 1914 4 Par og i 1915 og 16 har jeg set lignende Antal. I Modsætning til Vindroslerne og navnlig til Sjaggerne, er Ringdroslerne i Yngletiden ikke selskabelige, tværtimod synes hvert Par at hævde Retten til sit bestemte Omraade, indenfor hvilket ikke andre Ringdrosler ses. Arten var ved de Ynglesteder, hvor jeg har set den, overordentlig vild og sky; den fløj bort paa flere Hundrede Meters Afstand, og kun ved Hjælp af en god Kikkert, som jeg benyttede fra et omhyggeligt udvalgt Skjulested, er det lykkedes mig at faa lidt Indtryk af dens Levevis. Selv fra Reden fjerner Hunnen sig, naar man kommer den et Par Hundrede Meter nær, idet den skjult bag Sten og Vækster smutter bort et halvt Hundrede Meter fra Reden, hvorefter den sætter sig op paa en stor Sten, ser sig om og flyver bort for efter en Stunds Forløb at komme tilbage fra den stik modsatte Retning.

Naar Hannen synger, sidder den højt og frit, saa at den kan holde Udkik til alle Sider og varsle Hunnen, naar nogen nærmer sig. Da jeg i Literaturen kun har fundet ufuldkomne Meddelelser om Sangen, skal jeg søge at gengive den som jeg har hørt den:

Tjy	Tjy	Tjy
Tjylit	Tjylit	Tjylit
Tjy	Tjy	Tjy
Tjylit	Tjylit	Tjylit
Tjy-y	Tjy-y	Tjy-y
Tjylit	Tjylit	Tjylit
Tjylitje-ti	Tjylitje-ti	Tjylitje

Den sidste Strofe, hvormed Sangen afsluttedes, havde en slaaende Lighed med Solsortens Angstskrig, men indgik her som et integrerende Led af Sangen; jeg nedskrev disse Strofer paa Stedet, mens Fuglen sang en sildig Majaften, og jeg glemmer sent Billedet af den, som den sad i en mørkgrøn Fyr og Aftensolen belyste de rene sorte og hvide Farver og fik det voxgule Næb til at lyse.

Karakteristisk for Sangen er Fløjtetonerne, som hver gentages tre Gange enslydende; ovenstaaende Sang blev gentaget og gentaget i det mindste en Time, men det er højst usædvanligt at høre saa fuldkommen en Sang; de allerfleste af de Ringdrosler, jeg har hørt, naar kun til med Mellemrum at gjentage i melankolske Fløjttoner:

Tjy   Tjy   Tjy
 eller Tjylit Tjylit Tjylit

Oftest har jeg truffet de ynglende Ringdrosler paa øde Fjældstrækninger bevoksede med Lyng, Revling og enkeltstaaende Ener og maaske smaa spredte Birke- og Fyrretræer. Paa Højden af Aalesunds-Axla*) yngler saaledes hvert Aar nogle Par, ligeledes paa Bjørnøy i Søndmør, medens jeg i Lofoten har truffet den nærmere Søen, nemlig i Uren paa Svolvevfjeldets Vestside og i Uren paa Skraavens Sydside, sidstnævnte Sted imellem ynglende Topskarve. Paa Aalesunds-Axla fandt jeg Pinselørdag 1914 en Rede, der laa ganske skjult under en Enebusk; der var fire nys udklækkede Unger i Reden; senere, da Ungerne var befjedrede, dræbte og skindlagde jeg en af dem, den var da ganske som de ægte Drosler, draabeplettet paa Bryst og Bug. Senere har jeg fundet adskillige forladte, afbenyttede Reder under Enebuske; de var alle bygget af Lyngkviste og Mos foret med Græsstraa.

Baade Hannen og Hunnen faar i Juni Maaned en særdeles afslidt og afbleget Dragt og kommer derved til i Farverne at falde mærkeligt sammen med de graa Fjælde og Sten, hvorimellem de færdes; Vingen bliver lyst graa, Ryggen og Bugen bliver mørkt graa, og selv Halspletten bliver graaagtig.

---

*) Et Højdedrag udenfor Aalesund.